

[Socialministeren.]

Tid forud for Understøttelsen ændret. Det i Stk. 4 fastsatte Krav om 10 Maaneders Arbejde i de sidste 2 Aar virker efter Regeringens Opfattelse for rigoristisk, og selv om de fleste Kasser efterhaanden har faaet meddelt Dispensation fra denne Arbejdsbetingelse i Henhold til Bestemmelsens 2det Punktum, foreslaas Bestemmelsen ophævet, idet det i Paragraffens næste Stykke fastsatte Krav i Henseende til Arbejde anses for tilstrækkeligt til at udelukke arbejdsu villige Personer fra Understøttelse.

Ogsaa den i Lovens § 5, 5te Stykke, omhandlede Bestemmelse, den saakaldte 26 Ugers Bestemmelse, foreslaas lempet noget. Navnlig har man ment, at der bør være Adgang for Ministeren til under særlige Forhold at godkende, at de efter Bestemmelsen udkrævede Arbejdsperioder paa 26, 39 eller 52 Uger inden for henholdsvis 3, 4 eller 5 Aar nedsættes. Man har dernæst lempet den gældende Betingelse med Hensyn til Genindtrædelse i Understøttelsesretten saadan, at det nu krævede Kvantum Arbejde i 26 Uger inden for et Aar kommer til at variere efter de nævnte Tidsperioder af 3, 4 eller 5 Aar.

I Lovforslagets § 13 foreslaas det i Arbejdsløshedslovens § 18, Stk. 1, fastsatte Minimum for Dagpengeydelse gennem Hovedforsikringen forhøjet fra 70 Dage til 90 Dage, dog saaledes, at der under ganske særlige Forhold efter Indstilling fra Arbejdsmævnet kan gives Tilladelse til et lavere Dageantal, men ikke under 70 Dage.

I Lovforslagets § 14 foreslaas det i Lovens § 19, Stk. 8, fastsatte Maksimum for Dageantallet for Understøttelse inden for Fortsættelseskasserne forhøjet fra 70 Dage til det af vedkommende Kasse for Hovedforsikringen fastsatte Maksimum, dog at Dageantallet aldrig kan overstige 140 Dage inden for 12 paa hinanden følgende Maaneder. Ved saaledes at gøre Fortsættelseskassens Maksimum afhængigt af Hovedforsikringens Maksimum giver man Kasserne en ønskelig Opfordring til at forhøje Hovedforsikringens Maksimum.

I Lovforslagets § 14 foreslaar man dernæst de i Lovens § 19, Stk. 5 og 6, fastsatte Betingelser for, at Fortsættelseskasserne kan holdes aabne, lempet. Man foreslaar saaledes en Nedsættelse af de i Stk. 5 fast-

satte Procenter, hvormed den aktuelle Ledighedsprocent skal overstige Normalledighedsprocenten, for at Arbejdsløsheden kan anses for ekstraordinær. Da den Omstændighed, at den gældende Lov kræver den højere Ledighedsprocent i hver af de to foregaaende Maaneder, har medført, at Fortsættelseskasserne hyppigt har maattet standse Udbetalingen af Understøttelse i de strengeste Vintermaaneder, foreslaas det, at Vægten lægges paa, om Ledigheden inden for et længere Tidsrum har haft en ekstraordinær Karakter. For at forhindre, at et Fag med meget ringe Ledighed kan aabne Fortsættelseskassen, blot fordi Ledigheden er et enkelt Point højere end sædvanligt, har man anset det for rimeligt, at der indføres en laveste Grænse for, at Ledigheden kan anses for ekstraordinær.

Endelig foreslaar man mildnet de i Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 6, fastsatte Betingelser med Hensyn til en Fortsættelseskasses Adgang til at aabne for Udbetaling, selv om Ledighedsprocenten ikke overstiger Normalledighedsprocenten i det ellers udkrævede Omfang.

I Lovforslagets § 10 foreslaar man en mindre Ændring af Størrelsen af Statstilskuddet til Kasserne. I den gældende Lovs § 13, Stk. 1, er det fastsat, at Tilskuddet ydes efter en Skala, der sætter Tilskuddet i omvendt Forhold til den gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste for vedkommende Fags Arbejdere, saa at Tilskuddet med andre Ord sættes i Forhold til Arbejdernes Evne til at udrede Medlemsbidrag til Kasserne. For Fag med en Aarsfortjeneste paa henholdsvis indtil 2 000 Kr. og 2 000—2 250 Kr. er Tilskudsprocenten fastsat til henholdsvis 90 og 85 pCt. af Medlemsbidraget. Man har anset det for rimeligt, at disse Procenter forhøjes med 10, saafremt der i en Kasse har hersket en vis større Ledighed.

Endvidere skal jeg fremhæve, at det i Lovens § 15, Stk. 3, 2det Punktum, fastsatte Maksimum af 3 Kr. i Dagpenge for Ikke-Forsørgere foreslaas forhøjet til 3 Kr. 50 Øre for Ikke-Forsørgere med mindst 8 Aars Medlemstid, hvorhos der foreslaas fastsat mere rationelle Regler for Maksimumsbeløbenes Stigen og Falden med Pristallet.

Til Sikring af Arbejdsløshedsfondens